

ԴԱՄՐԱՆԱԿԱՆ

Տ. ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ Ծ. ՎՐԴ. ՄԵԼՔՈՆԵԱՆԻ ՄԱՀՈՒԱՆ ԱՌԹԻԻ

Տ. Ռաժակ Արք. Պարսամեան

*Ձի Հաճոյ եղեալ Աստուծոյ, սիրեցաւ. եւ կենդանւոյն ի միջոյ մեղաւորաց փոխեցաւ:
[Վասնզի Հաճելի եւ սիրելի եղաւ Աստուծոյ. եւ իր կենդանութեան՝ մեղաւորներու
մէջէն փոխադրուեցաւ:] Իմաստ. Դ. 10*

Սողոմոնի իմաստութեան գրքէն առնուած այս բնարանը որքան կը յարմարի Ս. Երուսաղէմի Սրբոց Տակրեանց Միաբանութեան երկարամեայ անդամ, Ամերիկայի Արեւելեան Թեմի Թեմական Որհնուրդի անդամ եւ Պէյսայտի Սրբոց Նահատակաց Եկեղեցւոյ Հոգեւոր Հովիւ Տ. Հայկազուն Ծ. Վարդապետ Մեքրոնեանի յանկարծական մեկնումին այս անցաւոր աշխարհէն:

Հայր Սուրբին վախճանումին բոլոր ցնցեց ոչ միայն իր ընտանիքի անդամները, իր Հին ու նոր ծխականները, այլեւ մեր Թեմի Հոգեւորականութիւնը եւ Թեմական Որհնուրդը, որուն անդամ էր ան, իր միաբանակից եղբայրները Ամերիկա, Երուսաղէմ եւ ի սփիւռս աշխարհի եւ իր Հետ գործելու առիթ ունեցող բոլոր Հայերը ամենուրեք: Կարելի չէր Հաւատալ, որ Համակ կեանք, խանդավառութիւն եւ շարժում խորհրդանշող անձ մը, որպիսին էր Հայր Հայկազունը, կրնար այսքան յանկարծականօրէն՝ ակնթարթի մը մէջ՝ մեկնիլ այս աշխարհէն: Բայց արագաշարժութիւնը Հայր Հայկազունի քնութեան մաս կը կազմէր եւ ուրեմն «կենդանւոյն», այսինքն՝ կեանքով առկուն վիճակի մէջ՝ ծխական աշխատանքներու յորձանքին եւ Աստուծոյ գործին անձնատուր՝ ան անսպասելիօրէն կը փոխադրուէր մեղաւորաց մեր շրջանակէն դէպի յաւիտեանականութիւն:

Տիբրոյթի Ս. Յովհաննէս Մկրտիչ եկեղեցւոյ զաւակ էր ան՝ մկրտուած, սնած եւ դաստիարակուած այստեղ՝ եկեղեցւոյ խնկաբոյր մթնոլորտին մէջ: Երջապատուած իր ընտանիքի անմիջական անդամներով՝ իր մեծ Հայրիկներով եւ մեծ մայրիկներով եւ երկրէն եկած մեր Հին սերունդով՝ փոքրիկն Պայրըն Մեքրոնեանի Հոգիին մէջ Հոս է որ բացուեցան Հաւատոյ դռները: Ան սորվեցաւ սիրել զԱստուած, Հաւատաց Բրիստոսի եւ ընդունեց զայն որպէս իր առաջնորդը կեանքի մէջ: Ի վերջոյ՝ Հոգեւոր կոչումը այնքան զօրաւոր կերպով զգալի դարձաւ իր մէջ, որ մղեց զինք լքելու աշխարհիկ կեանքը, ուսուցչական պաշտօնը եւ Ամերիկայի Հեյտ պայմանները եւ ինքզինք նուիրելու Հոգեւոր սպասարորութեան պատրաստութեան:

Հաւատքը եւ Աստուածային կամքին ենթարկուող իր կամքը այնքան զօրաւոր էին, որ Հ. Հայկազուն յանձն առաւ վերադառնալու աշակերտական գրասեղան՝ պահ մը Ս. Էջմիածնի մէջ եւ ապա Ս. Երուսաղէմի Ընծայարանին մէջ՝ որպէսզի Հասնի քահանայանալու իր նպատակակէտին: Ամերիկա ծնած եւ մեծցած երիտասարդէ մը նման առաջադրութիւն մը կ'ակնկալէր մեծ զոհողութիւններ: Պայրըն զիջաւ խոնարհեցնելու իր անձը, որպէսզի Հոգեպէս եւ մարմնապէս բարձրանայ Աստուծոյ

խորանը: Անոր օրինակը այսօր եւ վաղը պէտք է Համակէ այլ պատանիներ եւ երիտասարդներ եւ կարկէ բերանները անոնց, որոնք կ'ուզեն Հաւատացնել թէ Ամերիկայի մէջ կարելի չէ զոհողութիւն պահանջել մեր նոր սերունդի անդամներէն: Պայրին օրինակը տուաւ որ կարելի է: Իսկ Տիթորյոթի Համայնքն ալ փաստեց որ կրնայ իր ծոցէն ծնունդ տալ երիտասարդի մը, որ պիտի դառնար տիպար Հայ Հոգեւորական մը, աստուածասէր, Քրիստոսի խաչակիր եւ ազգին նուիրուած Հոգեւորական մը:

Հայր Սուրբը կը մեկնի մեզմէ յարաբերաբար երիտասարդ տարիքի մէջ: Կը գտնուէր ան իր ուժերու զազաթնակէտին: Անցնող մի քանի տասնամեակներու վրայ երկարող տարիներու փորձառութիւնը՝ միացնելով իր տաղանդին եւ ամբարած գիտութեան, ան ձեռնարկած էր Հոգեւոր զարթոնք մը յառաջացնելու մեր թեմի մեծագոյն ծովներէն: Պէյսայտի Սրբոց Նահատակաց եկեղեցւոյ շրջանակին մէջ: Մեծ ակնկալութիւններ ունէինք իրմէ՝ որպէս ծխական Հովիւ, Թեմական խորհուրդի անդամ, երէց Հոգեւորական, ուսուցիչ, բանին կենաց քարոզիչ, Սրբոց Յակոբեանց զինուորեալ միաբանութեան Հաւատարիմ անդամ, օրինակելի Հայորդի, մեր Հայրենիքի բարօրութեան սատարող, սկզբունքի տէր մարդ, դիւրահաղորդ բարեկամ, վստահելի ընկեր եւ իմաստուն խորհրդատու: Եթէ Աստուած երկարէր անոր կեանքը, որքան օգուտներ պիտի քաղէինք Տիրոջ այգիին մէջ իր կատարելիք գործերէն:

Բայց Աստուծոյ Հաճելի եւ սիրելի դարձաւ ան իր երիտասարդ Հասակին: Եւ կարծես ալ կարիքը չէր մնացած զայն կեանքի փորձաքարին ենթարկելու: Կէս դարու ընթացքին ապրուած օրերը արդէն բաւական էին փաստելու, որ Հայր Հայկազուն իր ընտրած ուղիէն՝ Տիրոջ ճանապարհէն չեղելից չունէր: Այդ մայր ուղին ահա կ'առաջնորդէ զինք դէպի յաւիտենականութիւն: Հայաստանեայց Սուրբ Եկեղեցւոյ դռնէն ներս ընդունուեցաւ մկրտութեան խորհուրդով, մնաց Հոն եւ իր անձը ուրացաւ՝ քահանայանալով եւ Քրիստոսի Հետեւելով: Իր բովանդակ կեանքը անցուց ուց եկեղեցւոյ խնկաբոյր մթնոլորտին մէջ, զոհուեցաւ՝ խաչակիցը դառնալով Քրիստոսի եւ նոյն սրբազան յարկին տակ վերջին անգամ օծուելէ ետք՝ անոր դռնէն յուրակուեցաւ դէպի յաւիտենական Հանգիստ:

Մեզմէ մարմնապէս կը բաժնուի ան, բայց անոր Հոգին պիտի չարունակէ աղօթել մեզի Հետ եւ մեզի Համար: Որպէս Հաւատացեալ եւ ազգասէր Հայ քրիստոնեայ Հոգեւորական ան ամէն կիրակի կ'աղօթէր իր Հաւատացեալ Հօտին Համար՝ ըլլալով միջնորդ ի մէջ մարդկան եւ Աստուծոյ: Իր Հոգեւոր ծառայութեամբ ան կը Հասնէր բոլորին՝ Հիւանդներուն, Հոգեկան Հարցեր ունեցողներուն, գիտութեան ծարաւի անձերուն, ծերերուն, երիտասարդներուն, փոքրերուն, կիներուն, այրերուն, բոլորին: Կը Հմայէր զանոնք իր մարդկային անմիջականութեամբ, մանաւանդ Հաւատքով, ազգասիրութեամբ, եկեղեցասիրութեամբ, Քրիստոսի սիրով եւ աշխատունակութեամբ: Որ ծուխը որ գնաց, սիրցուց զԱստուած, եկեղեցին Հայ ազգը բոլորին: Այդօրեայ բոլորին Համար անխտիր եւ սուրվեցուց բոլորին աղօթել: Շէնցուց եկեղեցիները թէ Հոգեպէս եւ թէ ալ նիւթապէս:

Մեզի--Հոգեւորականաց դասին, Սրբոց Յակոբեանց Միաբանութեան, Մեղքոնեան ընտանիքի անդամներուն, ծխականներուն, բարեկամներուն--Համար դժուար պիտի ըլլայ Հաշտուիլ Հ. Հայկազունին կորուստին Հետ. դժուար, որովհետեւ զինք՝ իր ամբողջութեանը մէջ՝ փոխարինող չունինք այսօր: Բայց իր փորձառութիւններով եւ արդիւնքներով Հարուստ կեանքը մեր մտքերուն մէջ թարմ պիտի մնայ որպէս յիշատակ եւ օրինակ:

Թող Տէրը լուսաւորէ իր Հայու Հոգին եւ օրինակ ծառայեցնէ զինք Հետագայ սերունդներուն: